

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre 2 „ 50 „
 Egy hónap — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben.
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszo-
 lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-ső szám
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek 181

Az erőszak politikája.

Pécs, 1895. július 26

(* *) Azok az urak, a kik belekerültek Magyarország miniszteri listájába, miként Pilátus a Credó-ba, már megállapodtak országboldogító terveiknek miként való applikálásában. Először is gyártanak vagy ötezer m. kir. anyakönyvvezetőt, az előmunkás új nagyságos urakat már kinevezték, azután következik az általános tisztújítás a 63 családi vármegyében, a mit aztán egy újabb téli választási campagne fog követni, midőn Bánffy & Comp. oda fognak állani az ő megrendelésük szerint összetakolt parlament elé, megszavaztatják maguknak a drága experimentumokhoz szükséges költséget, no meg a kétfejú sas gyomrába való évi táplálékot, a többit aztán reá bizzák a pénzügyigazgatóságokra, melyeknek feladata gondoskodni róla, hogy az 1896-iki harács ne maradjon az 1895-iki mögött.

Igy szépen elkészülve mindennel a nemes báró, mint a magyarok új vezére ünnepeletti majd magát a bel- és külföld által a millenium alkalmából. Felköti őseinek fényesre csiszolt kardját, felölti a parádés mentét és csak azért nem fogja megfogalmazni a király számára a politikai vonatkozású kiállítás megnyitó és bezáró beszédek, mert nem képes reá. Hisz a saját maga beszédeit is valamelyik hű dárdása fabrikálja meg.

Mig aztán ilyen szépen kipécézték maguknak a jövőt az ország urai, gondoskodtak róla eleve, hogy ezen a szép számitáson valahogy keresztet ne huzzon valami non putarem. Igen jó biztosító szelepek bizonyult már régebbi gyakorlat szerint a választások biztosítása, a mire nézve legjobb arkanum a választói névjegyzékek meghamisítása.

Még nem jelent ugyan meg statisztika az idén összeállított lajstromokról; de annyit az előttünk fekvő adatokból is következtethetünk, hogy a mostani névjegyzékek, melyek a jövő évi választások alapjául szolgálnak, sokkal kevesebb nevet tartalmaznak, mint tavaly, vagy a mult vá-

lasztáskor. Annyit tudunk, hogy a legutóbb végbement általános választások idején a 415 választó kerületben mintegy 800.000 választó volt; az idén nem lesz 700.000 sem.

Az ország összes független lapjai hetek óta foglalkoznak azokkal a visszaélésekkel, melyeket az országgyűlési képviselőválasztók összeírása körül az idén országszerte elkövettek. Alig van kerület, melyből híre ne jött volna már a legvakmerőbb jogtiprásoknak, melyeket az összeíró bizottságok maguknak megengedtek, s melyeknek az a tipikus jellegük van, hogy majdnem kivétel nélkül éppen az ellenzéki választók jogait semmisítik meg.

Ha ez csak szórványosan történt volna, úgy lehetne reá valami okot kifundálni; de midőn ezek az önkény jellegű magukon hordó erőszakoskodások kivétel nélkül mindenütt előfordulnak, mert hát mindenütt, a hol ellenzéki férfiak is vannak, kevesebb a választók száma, csakis a telivér mameluk kerületekben több, — hát ez világosan mutatja, hogy a kormány drákói szóbeli utasításait a berendelt főispánok igen jól megértették és első osztályú szabadjegyükkel székhelyeikre visszatérve, közegeik által végre is hajtották a hatalom parancsszavát.

Soha Magyarországon még ily erővel és apparatussal kormány nem indult neki a választásoknak; pedig hát választási költség is meglehetősen mennyiségben van főlhalmozva, a hol ugyanis nem használ az erőszak, ott a mindent legyőző pénz ő felségét vetik a serpenyőbe. No meg ha ezekhez hozzáveszszük a megszorított csendőrséget és a katonaságnak nagy tömegekben való kirendelését, el lehetünk reá készülvé, hogy jövőre több száz Tarnóczy-rendszerű választás fog végbemenni szép Magyarországon.

De hát miért e félelem? Miért e nagy előkészület? Mert a kormány gyáva, elveket nem képes elvek ellen állítani, és hatalmát, melyhez görcsösen ragaszkodik, csakis az ellenzék teljes szétmorzsolásával hiszi megtarthatónak. Kezdetnek tehát legjobbnak találták a haldokló vármegyéket

egy kissé megcsiklandozni, a mire elég volt az államosítás megmutogatása mumus gyanánt, de egyben biztosítás-adás is, hogy ha t. i. jók lesznek, vagyis beliferálják a kellő számú diszmalukokat, hát nem lesz semmi bántódásuk, megmaradhatnak családi vármegyéknek legalább is addig, mig Bánffy, Perczel és társai kereskednek a hatalommal.

Biztosra lehet venni, hogy a megyei tisztújítások olyképp fognak végbemenni országszerte, hogy a megválasztottakban öröme telik majd a kormánynak, a kik aztán majd gondoskodni fognak róla, hogy a kormány egyetlenegy kerületet se veszítsen, sőt lehetőleg hódítson. Maszlag van elég, a mivel elbódíthatják a publikumot. Így például a községi jegyzőkre nézve igen jó ragaszkodásra kényszerítő dolog az a tömeges kinevezetésük m. kir. anyakönyvvezetőkké.

Pártszempontok vezették itt is a kormányt, mivel az ugynevezett papi befolyást leginkább a jegyzők ellensúlyozhatják. Mintha nem lett volna idő, hogy éppen a kath. papság volt a legerősebb kormány-támogató. De hát a kormány kijátszotta őket, mint ki fogja játszani az utána következőket, a kik nem okultak elődeik példáján, hogy csak az a mese ismétlődik, a mit még Aesopus megirt, midőn a róka, farkas, nyul és kakas egy verembe kerültek, a róka mind felfalta társai segítségével társait. Így maradt utoljára. Így marad a mi kormányunk is egyedül, mig ebből a szegény Magyarországból nem lesz egy nagy állami fegyház, a hol fegyőreink: az állami basák, beglerbégek, muftik és agák kineznek, sanyargatják a népet, ekként táplálva a kétfejú sást, melynek hulladékaiból aztán ők is megélhetnek.

No de hát reméljük, hogy az ellenzék se lesz tétlen, és habár a reklamációk a választási lajstromok ellen keveset használnak, mi hiszszük, hogy éppen ezek a hallatlan erőszakoskodások lesznek az okai, hogy az ellenzék megnövekedik, mely imponáns nagyságával, eszméi tisztaságával el fogja söpörni a kufárkodó farizeus hadat a kormánygéppel mellől.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Szegény tatár.

Szörnyen veszedelmes állapot az, mikor valami falusi emberbe egy kis pennás természet (nem akarom mondani, hogy írói talentum, vagy költői véna, mert akkor nagyon elbizakodnának a falusi poéták) szorul, mert előbb-utóbb „Keselyő Péter“-re nővi ki magát, ha akarja, ha nem. Kerüli, s a háta megett gunyolja mindenki. Szemben vele mosolyog, de olyan formán, mint a hogy a régi jóvilágban barátságos arccal kellett megköszönni, ha valakire olvasatlan 25 öt vágatott a szolgabíró ur.

Ha valami vén kisasszonyról szól a nóta, a ki azért nem ment férjhez, mert csunya is volt, meg kissé öntelt is, akkor a környék valamennyi pártában maradt hölgye magára veszi a históriát, s szidja rettenetesen azt a szerencsétlen író embert, aki nem tud másként írni, ha csak ki nem gunyol valakit.

Ha pedig véletlenül egy tisztelendő vagy nagy-tisztelendő ur kerül elő valahonnan az elbeszélésbe s nem egészen úgy van bemutatva, mint a jószág, szelidség és istenfőlelem megtestesülése, akkor jaj annak az írónak. Nem mehet el többet a templomba, mert a tisztelendő ur olyan dörgedelmes beszédet mond a magáról megfelejtkézett és felfuvalkodott ifju ember-ről, ki elfelejtette az írás azon szavait: „a vén ember előtt felkelj, és a vén embernek orcáját megbecsüljed“; hogy az ifju ember kénytelen lesütni a fejét, s elaludni a tanulságos oráció alatt. Templom után aztán a presbiterek, előljárók, szolgák szapulják a szísterium előtt, s kimondják róla, hogy javíthatatlan bűnös, mert még a prédikációba foglalt intést

sem vette magára, hanem e helyett nyugodt lélekkel végig aludta az egész mélységes tanítást.

Hát hogyha valami nagy módba felcseperedett szegény leányt ir meg az ember, ki az uborkafa égbenyülő sudarán ütötte fel családi fészékét, s onnét fumigálja ezt az egész sárban, locs pocsbán evickéló világot; akkor van ám csak hadd el hadd. Találva érzi magát még a később vakká lett koldus leánya is, ki egy született vak koldushoz ment feleségül s kigyót békát kiált a történet írójára.

Mert dacára annak, hogy mi magyarok a legnagyobb demokrata nemzetnek tartjuk magunkat, mégis sehol sincs akkora cím és rangkorság, mint minálunk. Hogy mást ne hozzak fel, mutatja ezt az is, hogy a hidvégi kanász, kit házról-házra éllemezett a falu, mikor egy nap valamelyik háznál turót kapott ebédre, egész sértődve tolt el maga elől a tányért „Nem vagyok én csordás, mit akar keed evvel a turóval.“ A kanász már nagyobb ur, mint a csordás, mert ő télen is kihajt, s ő áll a hidegen, míg a csordás egész télen csak a bikát látogatja, neki már szalonna dukál.

Tudom bizonyosan, hogyha a csordások ujságot olvasának, ezért, hogy a kanászt nagyobb rangnak tettem, bizonyosan bevernék a fejemet, vagy rám bőszenének a falu bikáját, mikor fürödni megyek. Csak az az egy vigasztal meg, hogy hála istennek, a csordások még minálunk nem kísérik figyelemmel a napi sajtót.

Megtörténik, hogy az ember valami érzékeny históriát ír, melyben az ifju beleszeret a bájakban gazdag leánykába, kit — mondjuk — Jolánkáknak hívnak. Mikor aztán megjelen az elbeszélés, a faluban és a környéken lakó Jolán kisasszonyok valamennyie siet megkaparintani magának a lapot, s bi-

zalmas barátnői előtt nagy titokban meséli, hogy X. X. fiatal író mennyire szerelmes ő bele, rajong érte stb. Nézd csak, meg is írta szerelmét. Itt a lap, olvasd! Mikor pedig találkozik a pennás természetű ifju a leánykával, kibe a fáma szerint fűlig szerelmes, a kisasszony irul-pirul, mosolyog és sokat mondólag bentfelejtí rózsás ujjacskáit a fiatal óriás kezében, s szellemesen cseveg az irodalomról, gyöngéden czélogatva a legutóbb megjelent elbeszélésre, melyben egy Jolán nevű leány a hősnő, s azután csókolni való naivsággal sejtetni engedi, hogy a Jolánka viszont szerelmes ama bizonyos ifjuba.

Ha aztán az ember kinyilatkoztatja, hogy ez az ágában sem volt semmi eleven Jolán kisasszony, mikor megírta azt az elbeszélést, s hogy egyáltalában nem szerelmes precíse Jolán kisasszonyba, akkor a Jolánkák felhúzzák fitos orrocskájukat, s kész az engesztelhetetlen gyűlölség.

Perse, az teteszenék a mi falusi embereinknek, hogy a közölők kikerült pennás patriótájok mást sem csinálna, mint sorba dicseélné az egész falut, a baktértől kezdve az öreg biróig. S ha véletlenül kisasszony is van a faluban, abba meg pláne bele kellene szeretni, s minden héten tegalább egy szerelmes verset, vagy egy prózába foglalt vallomást kellene a nagy világba kiröpíteni. Akkor aztán elmondanák a mindig iruló-piruló kisasszonyok, meg a nagypipájú urambátyámok, hogy derék, becsületes, jóra való fiatal ember ez a poeta úcsóm uram.

Az ismerős tisztelendő vagy nem tudom mi-csoda ismerős urak azt kívánják, hogy ugy irjanak minden tisztelendő urról, hogy az egy minden tekintetben kifogástalan férfiú, ki egyházának érdekeit szíven viseli, a hiveknek valóságos atyja, segíti, tanácsolja őket, példaszzerű józanéletet él stb. Azt per-

* **Még egy rendelet.** A minisztériumoknak az egyháspolitikai törvények végrehajtására vonatkozó rendeletek szerkesztésére berendezett gyára, úgy látszik, pompásan működik. Egész sereg ilyen rendelet látott már napvilágot s józan észszel azt lehetett hinni, hogy ezekkel vége van a rendeletekben való utazásnak. De, mint a jelek mutatják, most még a pótrrendeletek következnek, melyek, remélhető esep számunknál fogva, ha egyébre nem, de arra legalább is alkalmassak lesznek, hogy a szerencsétlen tisztviselők belebóduljanak e rendeletek halmazába. A pótrrendeletek kibocsátását a belügyminiszter kezdi meg. Ime a legujabb:

„Az állami anyakönyvekről szóló törvény végrehajtásul legközelebb a belügyminiszternek még egy rendelete jelenik meg, a mely — miként értesülünk — az életben-léti bizonyítványok kiállítását szabályozza, a minők például a nyugdíjasok részére szükségesek. Eddig az ilyen bizonyítványokat tudvalevőleg a lelkészek állították ki; most ezen bizonyítványok kiadásáról is az állami anyakönyvvezetőknek kell gondoskodniok.“

Hírek.

Pécs, 1895. július hó 26

— **(Kaposvár-siófoki vasut.)** A somogyvármegyei érdekeltség körében mozgalom indult meg, a melynek az a célja, hogy Siófok Kaposvárral hozassék közvetlen vasuti összeköttetésbe. Ugy tervezik az új vasutat, hogy Kaposvárról kiindulva, Toponár, Orczi, Magyar-Atád, Gálóskér, Igal, Zala és Kiliti érintésével csatlakozzék Siófokhoz a déli vasutal. Legközelebb már megtartják az alakuló értekezletét a tervezett vasúttársaságnak.

— **(A Pécsi Kath. Legény-Egylet)** ifjúsága saját helyiségében (Megye utca 20-22) vasárnap, július hó 28-án szavalattal egybekötött kerti ünnepélyt rendez. Belépő díj: tagoknak 30 kr., nemtagoknak 40 kr. Kezdeté d. u. 5 órakor. A tiszta jövedelem az egylet javára fordítatik. Kedvezőtlen idő esetén az ünnepély az egylet nagytermében tartatik meg.

— **(Kövezetvám kövezet nélkül.)** Ez alatt a cím alatt közöltük lapunk folyó hó 19-iki számában, hogy a város közigazgatási bizottsága helyben hagyta a tanácsnak azt a határozatát, melylyel Zsolnay Vilmos a saját iparágán gyári helyiségébe beszállított áruk után kért kövezetvámmentesség nem adott meg. Ebben a dologban az a legérdekesebb, hogy a közigazgatási bizottság a tanács határozat felülbírálására nem is volt illetékes, mert a közutak és vámokról szóló 1890. évi I. sz. t.-cikk 102. §-a értelmében vámtűgyekben a tanácsnak felelősségi fóruma nem a közigazgatási bizottság, hanem a kereskedelemügyi minisztérium és Zaolnay jogképviselője a tanács határozat elleni felelősségében az ügyet a nevezett minisztériumhoz is kérte felterjesztetni. A város közigazgatási bizottsága tehát hiába pazarolta drága idejét ennek az ügynek a lapos felülbírálásával, mert az illetékes minisztérium, hova az ügy további felelősség folytán mégis

sze nem kellene világga kürtölni, hogy van olyan tisztelendő ur is, ki mindezen érelyekkel nem ékeskedik s a józan élet tekintetében sem lehetne épen követendő példa gyanánt állítani.

S ily módon kellene írni mindenkiről, a kit csak valaha látott az ember, vagy csak a hírére is hallotta.

De köszönöm alásan én az ilyen írói mesterséget, de nem kérek belőle. Inkább leírom a valóságot, s festem az életet, ha mindjárt beverik is érte a fejemet. A kinek nem inge, ne vegye magára, ennél jobb magyarázat semmihez sem kell.

Bartha Kálmán.

A tolvajnö.

A törvényszék szenzációs lopás-ügyben tartott végtárgyalást. A karzatokon csupa fényes öltözkék, csupa kíváncsi arc, a melyeknek legtöbbször rosszul palástolt káröröm sugárzott. A híres Idáliát, a főváros legelragadóbb szépségét, a ki két év óta minden valamire való társaságbeli férfit meg tudott hódítani, lopás miatt el fogják ítélni.

Egy milliomosnak a fia jelentette fel, annak lopta el a tárcáját. Ellopta, mert hiszen a fiatal Hegyi megesküdött rá, s a tárcát tényleg megtalálták Idáliánál, de már hiányzott belőle a száz forint. Száz forint, nagy összeg, még ha bankár is az embernek az apja s egy szerencsés spekulációval ezer annyit nyer is egy óra alatt a mások pénzén.

Tárnay ügyész előadta a vádat, de mintha valami lidérc helyezkednék el lelkére, beszéde folyamán mind gyöngébb és gyöngébb hurokat kezdett pengetni. Ő maga sem tudta, mi történt vele, ő maga sem tudta, miért volt kénytelen a vádbeszéd

csak el fog jutni, bizonyára megsemmisíti az illetéktelenül hozott határozatot.

— **(Ilocai társaság.)** Még mult évi április 15-én az ilocskai kocsmá előtt ácsorgott egy csapat fiatal suhanc, mint az ottani köpködő kassinó állandó tagjai. A vakaszt két sokác leányt hozott arra felé Zetovics Jánya és Sztána személyében. A suhancok társaságából kivált Horvát Pávó, a ki az egyik leányt, és Mariásovits Stipó, a ki a másik leányt fűzte karjára, kikkel az ottani helyi szokások szerint a községi bika istállóig sétáltak és aztán be is mentek. Megirigyelte a dolgot a társaságból két másik suhanc, utánuk mentek és az ottani művelt társalgó szerint ők is részt kívántak maguknak a mulatságból. Azonban ez a hölgyeknek nem tetszett és különben is időközileg a mama is értesülvén leányainak nem egészen korrekt magaviseletéről, hirtelen megjelent a láthatáron. Az udvarlók valamennyien eloldalodtak, a mama pedig, mintha semmi sem történt volna, leányait szépen hazavezette. A mama panaszt csakis az egyik későbbben jött udvarló, Rezetár Marián ellen emelt, a ki kissé tulment még az ilocskai illetan határára is, a mit a törvényszék is belátván, Rezetárt 8 napi szabadságvesztéssel sújtotta. Az elítélt belenyugodott volna a büntetésbe, de hát mint magát kifejezte, most igen sok a munka odahaza, miért is felebbezett; de felebbezett a kir. ügyész is, még pedig vádlott terhére.

— **(Jelentkező gyilkosok.)** Már megemlékeztünk arról a kettős gyilkosságról, a melyet Ozorán Liffa Ávrám két fia követett el és a melynek két derék csendőr, Szász János őrsvezető és Kalderár György csendőr esett áldozatául. Azóta, dacára annak, hogy harminc csendőrt összpontosítottak, nem tudták a megszóított gyilkosoknak a nyomára akadni. A két Liffa azonban, úgy látszik, megunta a bujdosást, mert ma mind a ketten jelentkeztek a pancsovai törvényszéknek.

— **(Tanítónői állások betöltése.)** A mohácsi íz. hitközségnél Weizer Gyula tanító elhalálása folytán üresedésbe jött tanítói állást ezuttal — a hitközség választmányának határozata következtében — 2 tanítónővel fogják betölteni. A kiirt pályázatra 26 pályázó jelentkezett, kik közül 5 hivatott meg próbaelőadásra. A próba előadások kedden, szerdán és csütörtökön tartottak meg az iskolaszék és hitközségi választmány jelenlétében. Az öt közül a megválasztásra a legtöbb kilátása van: Hochsinger Mariska, jelenleg Pécsen tartózkodó és Wiener Cecilia szucsányi, most végzett tanítónőnek. Akiknek próbaelőadása általános tetszést aratott. A választás f. hó 28-án, vasárnap lesz.

— **(Bitang marha.)** Schlegler Herman szilvási korcsmáros fehérszínű 8 éves tehene, jölehet kötőfék volt rajta, a mult napok egyikén nyomtalanul eltűnt. Néhány napra rá hatalmas pusztításokat vettek észre a közeli kukoricásokban, miket valószínűleg Schlegler bitang marhája okozott. A kalandos tehent mindenütt keresik, de még eddig hírére sem találtak.

— **(A mai cselédek.)** Sokat emlegetett dolog, hogy a mai cselédeknek mindenütt, csak ott nincs az eszköz, a hol kellene, a miért tulajdonképpen szolgálnak. Mosogatók közt is a bakájára gondol a faluról bejött cseléd leány, evés közt, ivás közt,

alatt szakadatlanul a vadlontó szemé közé nézni. Lehet, hogy ama szemek szelid, félelmetlen, naiv beszéde zavarta meg őt, hogy hinni kezdett abban a végtelen fájdalomban, a melyről beszéltek.

A vádlott védekezésére került a sor. S Idália kimondta magára, hogy bűnös.

— Hónapok óta száraz kenyéren élünk szegény jó anyámmal.

Az elnök nem igen adott hitelt e szavaknak s meg is jegyezt anyit, hogy:

— De kisasszony, a ki anyyi előkelő ismerőst tudott szerezni! De hát hogy is történt a dolog? Mondja el kisasszony.

— Hegyi ur harmadszor jött el szerény lakásunkra. S harmadszor távozott kelleltenül, még pedig nagyon kelleltenül, mert felöltőjét előre kivittem. Ismételte azt az arcátlan ajánlatot, a melylyel előkelő ismerőseim valamennyien ostromoltak.

— Ez mind szép kisasszony, csak a keze ne tévedt volna a felöltő zsebébe.

— Ez hazugság. Hegyi ur eltávozott s odavette, hogy még meg fogom banni tettemet. Elmúlt a házi úrtól nyert határidő is s mi azon a ponton állottunk, hogy étlen itlan az utcára kerüljünk. Hogy mi minden viharzik ilyenkor át az ember agyán és szívében, azt itt önöknek hiába mondanám el, ugy sem értenék meg. Szóval elhatároztuk, hogy még küzdünk. Összeszedtük azt a pár rongyot, a mi még nem vándorolt el a nyomor alatt s ekkor akadt a kezembe az a tárca azzal a száz forinttal, a mely miatt most itt állok. Esküszöm, hogy nem tudtam, hogy kié; azt tudtam, hogy nem az enyém, felhasználtam, bűnös vagyok.

Olyan lemondással, olyan nyugodtsággal mondta ki magára az ítéletet, mint egy martir, a becsület

takarításakor, elég az hozzá mindig és minden időben. A dajkák sem különbek, — na ki látott már dajkát katoná nélkül — azt hisszük senki sem. Pedig ez az oka annak a számtalan kellemetlen esetnek, hogy a dajka őrzetere bizott gyermekek eltévednek, s miért, mert bakájával van elfoglalva, a kis gyermek elunja magát s — elbolyong. Tegnap hasonló eset adta elő magát. Haberfeld Adolf orsolya utcai kereskedő azt mondta Magenheim Kati dajkájának, vinné el gyermekeit ma délután a sétátérre, legalább a kis gyermekek is hallanak egy kis zenét. Sétatéri zene lévén, hol katonák is vannak, édes örömet ajánlkozott a fiatal, cinos dada, hogy bizó elmegy, csak előbb elmosogat. Ugy is lett. Mint jól nevelt dajkához illik közvetlen a katonák mellé állt, na folyt a zán a tere-fere. A Boda Jóska erről beszélt, a Gyékény Pista meg másról; ez is érdekelte a Katit, meg a másik is, így aztán nagyon természetes, hogy észre sem vette, hogy az alig 4 éves kis Haberfeld leány eltűnt. A legnagyobb tömegben, a sétatér alsó felén találta meg az eltévedt kis lánykát a fel-alá sétáló rendőr. Rögtön feljelentették a gondatlan cselédet, ki bűnéhez méltó büntetésben részesült. Egy pár ilyen eset, s cselédeink tán jobbakk lesznek.

— **(Cifraszűr és nagy karimájú kalap.)** A mi derék őseink tudvalevőleg igen kedélyes emberek voltak s a munkabér-főlemelésre irányuló esetleges mozgalmakat azzal a hathatós preventív rendszabállyal iparkodtak jó eleve elfojtani, hogy a cifra-szűrők készítését és árusítását drákói szigorral tiltották. Erre vonatkozólag Tolnavármegye 1807. évben tartott egyik közgyűlési jegyzőkönyvében a következő emlékezetes határozat olvasható: „Nemes Somogyvármegye e. f. Esztendő Böjtmáshavának 9 ik napján 117 ik szám alatt költ levelében, minekutánna tapasztaltatna, hogy a cifraszűrök és széles kalapok viselete a csavargóknál közsokásban vétetvén, a cifraszűrök drága pénzén való szerzése a lopásra ösztönöz és a cselédek bérek haszontalan főlemelésére alkalmatosságot adna; a nagy karimájú kalap pedig a gonosztevőknek csak személyeket s ábrázatjukat takargatná, arra való nézve valamint megyéjekben, a szűrszabók és kalaposoknak, a fentirt cifraszűrök és nagy karimájú kalapoknak készítése és elárulása. A jószág vesztéségen kívül 24 Pálta büntetés alatt meg vagyon tiltva s ezen tilalom a külső megyékbeni szűrszabókra és kalaposokra is Szent Iván havának i-ső napjától fogva ki volna terjesztve, ugyszinte ezen nemes megyét barátságosan kéri, hogy ezen a közbátorságra célozó intézetet elfogadni és közönségesse tenni annyival is inkább ne terheltesse, hogy azután a mesteremberek károsodásokat tudatlansággal ne menthessék. Mely is a nemes megyében a járásbeli Feőszolga Biró urak által közhirdetmény által közönségesse tétetni és a megyebeli mesteremberek hasonlóképpen arra meginteni rendeltettek, hogy ezen hasznos és ezen nemes vármegye által is elfogadott rendeléshez magokat tartani köteleztetvén, sem cifrán kivarrtot szűrőket, sem pedig nagy karimájú kalapokat készíttetni ne merészeljenek.“ Ajánljuk eme kedélyes rendeletet a kormány figyelmébe; ehhez hasonló rendelkezéssel talán elejét lehetne venni a szocialisztikus mozgalmaknak és a millenniumra készülődő nagy sztrájkoknak.

martirja, a ki kész a halálra s megnyugvást keres abban, hogy mint ember nem tehetett máskép.

Kiszabták a büntetést: becsukták.

Mikor az örök kikísérték, oda fordult a vádlóhoz:

— Hegyi ur, ön nem rosszabb, mint a többi, csak én vagyok szerencsétlenebb. Viselje gondját anyámnak

A büntetés ideje letelt, felvezették a rabot, hogy tudtára adják neki elbocsátását. A teremben négyen várták Idáliát: anyja, a viszontlátás örömétől reszkető anya, a ki a börtönből jövő gyermekét is keblére öleli, az ügyész, a bírós és... Hegyi.

Mikor a rabnö belépett, mindnyájan el voltak fogulva, ugy, hogy alig tudták elmondani az elmondandókat. Hegyi maradt utolsónak. Odaborult Idália lábai elé:

— Meg tud e bocsátani?

Idáliát nagyon meglepte már az is, hogy Hegyi ott találta, mennyivel meglepőbb volt rá nézve vádlójának magaviselete. Anyjára tekintett hosszan, mi-alatt számtalan gondolat járhatta lelkét. Azután kezét nyujtott Hegyinek s mintegy köszönetképpen, hogy anyjának csakugyan gondját viselte, megbocsátott neki.

— Helyesen mondá ön Idália abban a szomorú pillanatban, — folytatta Hegyi mohón megragadva a feléje nyujtott kezét — hogy én sem vagyok rosszabb a többinél! Sok bünt is követ el az ember, csak azért, mert a világ, a közfelfogás ettől vissza nem riasztja. Egy nyomorral küzdő szép leány, a ki munkát keres, ma nem felségelendő teremés számba megy, hanem biztos édes falatnak tekintetik s korunk humanizmusa a helyett, hogy könnyitene sor-

— (Örjárat közben.) A rendőri örjáratból minden éjszakára és minden területre kijut. Tegnap éjjel így talált a rendőri örjárat egy épülőben lévő ház előtt két szegényes öltözötű embert. Mozdulatlanul feküdt mind a kettő.

Sötét volt, a rendőrök is csak a távolból világító lámpa oda szűrődött fényénél vették ki, hogy az egyik munkás kést szorít a kezében.

— Itt baj történt — szól az egyik rendőr a másikhoz. Eredj csak gyorsan lámpás után.

Mikor a rendőr előjött a lámpással, akkor látták, hogy két holt ember helyett két holt részeg munkás fekszik előttük, mellettük meg egy kis hordó, amelyből, mint a nyomok bizonyítják, ugyancsak nagy küzdelemmel bírták kivenni a dugót. A rendőrök persze tárgoncára tétették a két atyafit és bevitették a dutyiba.

Egészen ma tíz óráig aludt a két jómadár s csak azután tudta kihallgatni a rendőrség.

Az egyik közülük így adta elő az esetet. Az én nevem Cziba Pál, az övé Varga Péter. Tegnap ajándékba kerítettük azt a kis hordó pálinkát. Én is, meg Péter is abban állapotunk meg, hogy eladjuk a pálinkát, poharanként négy pénzért. Oda ültünk az épülő házhoz, vártunk, de nem jött senki. Akkor eszembe jutott nekem, hogy van négy pénzem. Azondom azután Péternek:

— Te Péter!

— No — felel ő.

— Ha senki sem vesz, hát veszek én pálinkát. — Itt a négy krajcár, adj egy kupicát. Kevés idő múlva Péter is megszomjazott. Nyomta a négy krajcár a labjaja zsebét. Oda szól hozzám:

— Te Pál.

— No, — mondom én.

— Már most én vennék egy kupicával. Azután megint rám került a sor. A négy krajcár az csak járt ide is, oda is, míg aztán nálam maradt s úgy elaludtunk, hogy a tekintetes urak kegyelméből a dutyiban ébredtünk fel.

Cziba és Varga a dutyiban maradnak, mert a pálinkához enyves kézzel jutottak.

— (A büszke háziúr.) Balambér Domonkosnak talán még a szép apja is háziúr volt. Az összes Balambérok másról nem is voltak híresek, csakis arról, hogy kitűnő háziurak voltak. Nincs az a huszár őrmester, ki úgy ki tudná kanyarítani, mint éppen Balambér Domonkos.

Az öreg ur — mert már a 60 év körül jár — a fertály vége felé kezd a tulságig morózus lenni. Csapkodja ajtáját, nyakát egészen behuzza kávébarna színű kabátjába, s nem megy kávéházba.

Ha valaki ilyenkor megszólítja, hogy Domonkos bácsi, hova lett, egész nap nem látni? nyersen feleli: Mi köze hozzá öcsém, látszik, hogy egy közönséges lakó.

Nahát! így bánik másokkal. Már lassan megszoktak ismerősei gyengéit, s e tájt, nehogy gorombaságokat legyenek kénytelenek zsebre tenni, a mennyire lehet kerülik őt.

Balambér Domonkos egy szép napon dacára 60 éves korának megbolondult, vagy inkább — meg házasodott. Elvett egy 17 éves gyönyörű szép — varróleányt, kinek a szülei azonban házigazdák voltak, lévén egy kis putrikjuk a külvárosban, tehát

sán, szűkebbre szorítja a balsorsnak azt a gyűrűjét, a mely anélkül is megfojtással fenyegeti, csak hogy annál biztosabban hurokra kerüljön a galamb s örök hálára érezze magát kötelezve az iránt, a ki becsületét elrabolta. Ki hitte volna, hogy önben hősi lélek lakozik, hogy inkább nyomorog s kész éhenhalni, hogy hamarabb el tudja nézni, mint oltja ki anyja életét a sanyaruság, a betéví falat hiánya, semhogy odavesse magát a földi bajoktól való ideiglenes megmentőnek titkos áldozatul. Én nem hittem volna, valamit nem hitte volna az a sok előkelő ismerőse sem, a ki mind ott vetette ki hálóját, a hol ezer eset közül kilenszázkilencvenkilencben a szép vad áldozatul esik. Századom gyermeke vagyok, korom hibája az enyém is. — De jóvá akarom tenni hibámat.

Idália e szókra kérdőleg veté fel szeméit.

Hegyi elértvén a kérdő tekintetet, szinte izgatottan s a nyerendőt felelettől már előre is félve fejezte be szavait:

— Egy tolvajnot? ... riadt fel Idália.

— Én tudom, hogy ön nem az. Számítással hogytam ott a pénzt.

Hegyi fölkel, mert Idália elfordult tőle.

— Kisasszony! Kezébe adtam a bosszu fegyverét, szavaimat meg nem másíthatom, tanuk előtt vallottam. Most már, a mint parancsolja, rabbá leszek, vagy férjévé.

Idália válasz helyett anyja karjába fogódzott s ingadozó léptekkel hagyta el a termést.

*

Tíz év óta se Hegyit, se Idáliát nem láttam. Utána néztem a büntető törvényszék irattárában, de Hegyi ellen hamis eskü címén indított bünvádi eljárásnak nyomára nem akadtam.

még sem követett el messalianceot, nem vette el egy közönséges lakónak a lányát.

Ha koldus jött hozzá alamizénát kérni, meg kérdezte, van-e háza, ha azt felelte (természetesen), hogy nincs, kiűzetett általa. Senkitől semmit nem vett, ha csak lakó volt. Saját szomazságaiban volt a vidék legjobb pékje, hentese, fűszerese, mint hogy azonban csak szellérek voltak; Balambér úrtól egy krajcárt sem gomboltak be. Időközben Balambér Domonkos — meghalt. Tudta ő ezt, hogy el fog jönni a kaszás, készítet is előre fejfájára egy verset:

Itt nyugszik Balambér Domonkos,

Ki házi ur volt s nem lakos

Boldog volt, nem cserélt volna mással,

Pláne, egy olcsó árendással.

— (Főispáni installáció.) Schmausz Endrét, Szabadka város ujjonnan kinevezett főispánját — mint értesülünk — augusztus 12 én iktatják be ünnepélyesen új hivatalába. Az installacionális ünnep rendezésére bizottságot küldöttek ki. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy Schmausz Endre alispáni nyugdíja iránt Bács Bodrogmege törvényhatósági bizottsága a múlt kedden tartott közgyűlésén döntött. A megye határozata szerint Schmausz Endre 1280 forint évi nyugdíjat fog huzni az esetre, ha hat éven belül elvesztené a főispáni állást.

— (Sorsolás.) A magyar jelzáloghitelbank 3 százalékos nyeresémi-kötvényeinek 1895. július 25 én történt harmadik kisorsolása alkalmával a következő kötvények huzattak ki: a) Nyeresémi-huzás. Főnyeresémi 200.000 korona: 2204 sor. 4 sz. — 5000 koronát: 78 sor. 54 sz. — 2000 koronát: 251 sor. 94 sz., 3487 sor. 95 sz. és 1668 sor. 45 sz. — 400 kor.: 2737 sor. 100 sz., 1299 sor. 86 sz., 2845 sor. 3 sz., 1638 sor. 59 sz., 2458 sor. 30 sz., 291 sor. 82 sz., 508 sor. 42 sz., 3192 sor. 4 sz., 907 sor. 76 sz., 2499 sor. 41 sz., 2151 sor. 59 sz., 2613 sor. 4 sz., 3060 sor. 4 sz., 2966 sor. 15 sz., 1156 sor. 82 sz. b) A 220 koronás díjak huzásában (díj 20 korona) kisorsoltatott az egész 3110 sorozat.

TÁVIRATOK.

— Forrongás Bulgáriában. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Belgrádból jelentik, hogy ott hire futott, mintha Szófiában komoly zavargások törték volna ki, és Bulgária több helyén valóságos forradalmi hangulat mutatkozik a nép minden rétegében. A földművelő nép a falvakban mindenütt tüntet Ferdinánd ellen. A forradalom hire hivatalosan demantáltatott.

— Muszka kívánalmak. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sz. Pétervárról jelentik, hogy Klement metropolita onnét oly tartalmu választ vitt Bulgáriába, melyben követeli a cár, hogy Ferdinánd fia az orthodox vallásban neveltesse.

— Ismét Battenberg dinasztia Bulgáriában. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Kölnische Zeitung“ szerint Bulgáriában egyre jobban emlegetik Battenberg Sándor fiát, mint Bulgária leendő fejedelmét.

— Goluchowszky utazása. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Goluchowszky külügyminiszter ma reggel Ischlből Ausse-ba utazott Hohenlohe herceg látogatására.

— Végleges osztrák kormány. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lembergől jelentik, hogy Halbau udvari tanácsos, a Reichsrath iroda-igazgatója, felsőbb megbízásból oda érkezett és mindjárt tovább utazott Busk helységbe, Badeni gróf látogatására. Ez az ut Badeni legközelebbi miniszterelnöki kinevezésével áll kapcsolatban.

— Leánya ládában. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sátoralja-Ujhelyről közlik táviratilag, hogy Luka bodrogközi községben egy odaváló szegény napszámosné, névszerint Petrusné, még ez év február havában levelet kapott leányától Budapestről, a ki valamelyik színháznál kardalosnő volt. A levélben a leány értesítette, hogy nemsokára haza utazik látogatására és egyidejűleg feladta vasúton koffereit is. A ládák megérkeztek, de a leányt hasztalan várták. A napokban az egyik ládából, melyet a kamarában helyeztek

el, rettenetes bűz áradt ki. A ládát fölbontották és a ruha helyett a boldogtalan leány feloszlanak indult holttestét találták benne. A leletről jelentést tettek a bíróságnak, mely a rejtelmes ügyben a vizsgálatot megindította. Újabb hír szerint a leány, Petrus Mari, kasszirő volt egyik éjjeli kávéházban, majd bukott leány lett. Állítólag egyik szeretője gyilkolta meg.

— Sztambulow vagyona. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sztambulow vagyona a hivatalos összeállítás szerint a következő: aktívák 260.000 frank; passívák 130.000 frank, váltó jótállás 50.000 frank.

— Az angol választások. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londonból jelentik: Eddig megválasztottak 393 unionistát, 156 liberálist, 10 Parnellitát, 62 antiparnellitát és 2 munkáspárti jelöltet. Az unionisták 101, a liberálisok 10 kerületet nyertek.

— Zavargások Braziliában. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rio de Janeiro utcáin nagy zavargások mentek végbe tegnap a miatt, hogy Anglia megszállotta Frimadad szigetét. A rendőrség megakadályozta a további kihágásokat. San-Pablo-ban is nagyon izgatott a hangulat, a hol a néptömeg megkísérlette az angol konzulatus megtámadását.

— Klerikális zavargások Belgiumban. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Brüsszeli lapok jelentik, hogy az ottani polgárőrséget vasárnapra összehívják, hogy az iskola-törvény ellen tervezett nagy tüntetésnek elejét vegyék. A csapatokat a kaszárnnyakban konszignálni fogják; mindazonáltal nem félnek a rend megzavarásától.

Művészet, irodalom.

„Nincsenek többé lányok“ címmel jelent meg Thewrewk István új műve. A magyar olvasóközönség Thewrewk Istvánt tíz évi irói működése alatt gyakrabban tüntette ki a nagy érdeklődés és rokonszenv jeleivel, minden egyes műve, kezdve az elsőől, gyorsan vált népszerűvé s a kiváló tehetségű fiatal író további működése iránt méltán ébresztett élénk várakozást. Hosszabb hallgatás után Thewrewk István most újból a közönség elé lép, megizmosodott tehetséggel s legújabb elbeszéléseinek, tárcáinak legjavával. Könnyed, szellemes, érdekes mindig, a mit új művében nyújt s a mi társadalmi életből való. Thewrewk kitűnően ismeri a mai társadalmunkat és különösen a nőkről írott dolgai által lett népszerűvé. A „Nincsenek többé lányok“ című mű a külalakban is rendkívül elegáns és a kiadónak igazán dicséretére válik. A Rozsnyai Károly kiadásában Budapestben megjelent, remek címlappal ellátott, tartalmilag pedig roppan, érdekességgel műnek ára 1 korona. Pompás díszkötésben 2 korona.

Szülők figyelmébe. Rög ismert igazság, hogy a világ ismerete egyaránt művelni a kedélyt és a szellemet hogy igazán művelt ember a világ ismerete nélkül alig képzelhető el. Minden szülő tehát bizonyára örömmel fogja megragadni az alkalmat, hogy gyermekének olcsó pénzért olyan ajándékot vegyen, melyből a világot kellemesen szórakozva és mégis hiven megismerheti. Ezt a feladatot fényesen oldja meg a „Röptében a Nagyvilág körül“ című amerikai díszmű, melynek magyar kiadását Timó Szaniszló ismert tárczáiról rendezte sajtó alá s melyet az Egyetértés kiadóhivatala bocsát forgalomba. E díszmű összesen 16 füzetben 256 fényképet fog tartalmazni a világ minden tájáról. Minden füzet 10 fényképet tartalmaz s vidékre való küldéssel együtt nem kerül többé 35 kr-nál. Az egész mű (16 füzet) előfizetési ára 5 frt 60 kr. Az előfizetési pénzek az Egyetértés kiadóhivatalába Budapestre küldendők. Eddig a műből 6 füzet jelent meg. A 6. füzet a következő egész oldalas fényképpácsolatokat tartalmazza: A börze Párisban. — Innsbrück. — Haddoe Hall, Angolország. — A börze Brüsszelben. — A „Tower of London“. — A hamburgi kikötő. Németország. — A sixtusi kaporna, Vatikán, Róma. — Abbotsford, Skóthton. — A mahmudiyah-csatorna, Egyiptom. — Népkert és Theseum, Bécs. — Konstantinápoly és a Bosporus, Törökország. — A Ponte-Vecchio, Firenze, Olaszország. — Brassó, Magyarország, Erdély. — Cliffe-House és Seal-Rocks, aranykapu, California.

Bűnügyi tárgyalások.

Július hó 29.

3795. Zeussits István és társa ellen csalás miatt.
3991. Nagy György ellen lopás miatt.
3349. Csapó András ellen súlyos testi sértés miatt.
3346. Forche Ádám ellen lopás és sikkasztás miatt.

Augusztus hó 1.

4655. Matkovits Györgyné ellen közokirat hamítás miatt.
4239. Mádi Henrik ellen sikkasztás miatt.
5835. Schrott József és társa ellen lopás miatt.

A budapesti áru- és értéktőzede hivatalos árjegyzése.

— Július 26-án. —

Buza készárú	6.90	Magy. nyereménysorsj.	158.—
" tavassza	7.03	Tiszasabályozási kölcs.	146.25
" ősze	6.63	Oszt papíráradék	100.50
Rozs	5.50	" arany	123.50
Árpa	6.20	" korona	101.—
Kukoricza	6.05	1864-iki sorsjegy	195.50
Zab	6.20	Magy. vörös ker. sorsj.	10.50
Kárp. repce	8.25	Osztrák	18.20
Magy. aranyáradék	123.25	Olasz	12.50
" koronajáradék	99.50	Bazilika-sorsjegy	7.50
Regálé-kötvény	101.—	Jósziv-sorsjegy	2.90

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

VASUTI MENETREND.**PÉCSRE ÉRKEZIK.**

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel	5 óra 15 p.
B.-Bródból	1807. sz. szem. von. reggel	8 óra 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel	8 óra 23 p.
Becsből	6302. sz. szem. von. d. e.	9 óra 39 p.
B.-Bródról	1805. sz. szem. von. d. e.	11 óra 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u.	4 óra 08 p.
Vinkovczéről	6301. sz. szem. von. d. u.	5 óra 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este	7 óra 44 p.
Becsből	6312. sz. vegy. von. este	8 óra 02 p.
B.-Bródból	1803. sz. szem. von. éjjel	11 óra 02 p.

PÉCSROL INDUL:

B.-Bród felé	1804. sz. szem. von. reggel	5 óra 35 p.
Budapest	1801. sz. gyors. von. reggel	8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel	8 óra 29 p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel	9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e.	11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u.	2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u.	4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este	6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este	8 óra 18 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel	11 óra 30 p.

F. évi május hó 1-től a B.-Bródból jövő 1807. számú és B.-Bródba menő 1808. számú személyvonatoknak Mohács felé csatlakozásuk van.

Hirdetések jutányosáron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

3941. sz.

1895.

Árverési hirdetmény!

A dárdai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Engel Eduard kiskaludi lakos végrehajtónak, Domorvai József obravánczi lakos végrehajtást szenvedő ellen tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir. járásbiróság területén levő Kiskalud községben fekvő, a kiskaludi 836. sz. telekkönyvben felvett 1739. hszsz. egész szőlőre, tehát a végrh. törv. 156. §-a alapján Weininger Franciska illetőségére is 160 frt, — ugyan ezen tkvben felvett 1765/b. hsz. szőlőre a társtulajdonos Weininger Franciska illetőségére is 156 frt, — ugyan ezen tkvben felvett 1766/b. hszsz. ingatlanból Domorvai Józsefet illető részére 332 frt. — ugyan ezen tkvben felvett 1741/a. hszsz. szőlőből végrehajtást szenvedett illető részére az árverést 30 frtban ennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1895. évi augusztus hó 14. napján d. e. 10 órakor Kiskalud községben a jegyzői irodában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 16 frt, 15 frt 60 kr, 33 frt 20 kr, 3 frt. készpénzben, vagy az 1881. 60 t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1895. évi május hó 28. napján.

Maurer Frigyes
kir. aljársbíró.

Egy bolt helyiség

a királyi ítélő tábla palotájában azonnal bérbeadandó.

Bővebb felvilágosítás kapható lapunk nyomdájában (megye- és Mária-utca sarkán.)

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására adni, hogy

**könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatvány-
raktár és papirkereskedésemmel**

Pécsett, Mária- és megye-utca sarkán

(a királyi-táblai épület átellenében) levő saját házamba költöztem át. Tisztelettel

TAIZS JÓZSEF.